

VISOKA BARJA – LOVRENŠKA JEZERA

Vegetacija visokih barij in barjanska smrekovja so v Sloveniji razmeroma redka in ogrožena. Večinoma jih najdemo le v alpskem območju (Julijske Alpe, Karavanke, Kamniško-Savinjske Alpe, Pohorje).

Vegetacija visokih barij in barjansko smrekovje imata zaradi njihove posebnosti, redkosti, ogroženosti in lege na robu areala razširjenosti velik naravovarstveni pomen. Barja, poraščena s to vegetacijo, zato uvrščamo v evropska prednostna habitatna tipa 7110

*Aktivna visoka barja in 91D0 *Barjanski gozdovi. Barja spadajo v obsežnejšo skupino mokrišč, ki predstavljajo ekosisteme ali habitatne tipe s trajno plitvo površinsko vodo ali visoko podtalnico. Tla mokrišč občasno ali stalno prekriva voda. Tako kot za mokrišča nasploh, je tudi za barja značilno, da imajo vmesni značaj med vodnimi in kopenskimi ekosistemi. Barja so območja, na katerih je zaradi posebnih razmer (npr. zastajanje vode, nizke temperature) v preteklosti nastajala ali še vedno nastaja šota. Vsa naša visoka barja prištevamo med najbolj ogrožene ekosisteme. Posredno ali neposredno je ogrožena tudi celotna visokobarjanska vegetacija iz razreda Oxycocco-Sphagnetea.

Lovrenška barja so skoraj v celoti poraščena s sestoji različnega barjanskega ruševja. Njihova obrobja poraščajo sestoji barjanskega smrekovja. **Lovrenška jezera so grebenski tip barja.**

GOZDNOGOSPODARSKI IN GOZDNOGOJITVENI VIDIKI

V Sloveniji visokobarjanski ekosistemi nimajo gozdnogospodarske in gozdnogojitvene vloge. Redka drevesa (predvsem smreke) so po navadi slabe kakovosti. Zaradi slabe kakovosti, še posebno pa zaradi občutljivih šotnih tal in celotnih barjanskih ekosistemov na visokih barjih nista dovoljena sečnja in spravilo drevja. Prav tako ni dovoljeno izkoriščanje šote, saj bi bile s tem okrnjene številne ekosistemske storitve in bi trajno ogrozili obstoj visokih barij.

Vsa tovrstna barja imajo predvsem varovalni značaj, za katere je treba temeljito pretehtati vsak morebitni poseg. Na celotnem območju visokih barij so poudarjene nekatere ekološke in tudi socialne funkcije. Zaradi posebnosti, redkosti in občutljivosti teh gozdnih oz. grmiščnih ekosistemov je v njih poudarjena funkcija varovanja gozdnih zemljišč in sestojev. Območja visokih barij z debelimi plastmi šote so pomembna z vidika hidrologije. Poleg tega, da je v živih mahovih (predvsem vrstah šotnih mahov) in njihovih razgrajenih ostankih (šota) vezana velika količina vode, so šotne plasti posebno pomembne tudi iz vidika vezave ogljikovih spojin (skladiščenje ogljika in blaženje učinkov podnebnih sprememb). Visoka barja so pomemben habitat rastlinskih in živalskih vrst s specifičnimi okoljskimi zahtevami, zato je poudarjena funkcija ohranjanja biotske raznovrstnosti. V tem prostoru je zelo poudarjena tudi funkcija varovanja naravnih vrednot. Zaradi njihove izjemnosti in ogroženosti imajo visoka barja tudi poučno in raziskovalno funkcijo. V omejenem, prilagojenem obsegu so barja zanimiva tudi iz turistično-rekreativnega vidika.

V Sloveniji visoka barja sodijo med najjužnejša šotna barja v Evropi. Zaradi njihove lege na meji areala razširjenosti šotnih barij so še posebno ogrožena. To jim daje še večji pomen in hkrati terja skrb za njihovo čim bolj nemoteno delovanje ter obstoj. Zaradi številnih redkih, ogroženih rastlinskih vrst in rastlinskih združb ter zaradi njihovih specifičnih ekoloških razmer je treba poskrbeti za njihovo načrtno varovanje. Varstvo visokih barij, katerega cilj je njihova ohranitev v čim bolj naravni, nespremenjeni obliki, mora zlasti stremeti k zmanjšanju vseh obstoječih in potencialnih nevarnosti za njihov obstoj.